

sigter, at Banerne skal stilles paa samme Maade som alle andre Virksomheder. Jeg vil kun ved dette Lovforslag gøre Forsøg paa at faa tilvejebragt den Retstilstand, som man tilsigtede ved Loven af 1898. Det har vist sig, at denne Lov har en større Rækkevidde, end man den Gang gik ud fra, og det er denne større Rækkevidde, jeg vil have begrænset til det, som den Gang var Forudsætningen, til det, man den Gang vilde, nemlig at paalægge Statsbanerne en ubegrænset Ansvarspligt for alt, hvad der foregaar indenfor deres Territorium, men kun gøre dem erstatningspligtige for den Skade, som foregaar udenfor deres Territorium, paa samme Maade som andre Virksomheder. Det ærede Medlem ser, at der er meget stor Forskel derpaa og paa at stille Banerne paa samme Maade som alle andre Virksomheder. Det bliver de ikke en Gang. De vil vedblive at have en ganske væsentlig Undtagelsesstilling i Forhold til andre Virksomheder. Det er altsaa kun Hensigten at hidføre den Tilstand, som man i Virkeligheden tilsigtede ved Loven af 1898.

Det ærede Medlem (Westergaard) bad om, at det maatte blive taget under Overvejelse, om der ikke kunde træffes en saadan Ordning — jeg kan vist udtrykke det saaledes —, at de Genstande, som kan assureres, ikke bliver erstattet, men at de Genstande, som ikke kan assureres, skulde erstattes. Men en saadan Tilstand vilde man ikke med nogen Rimelighed kunne indføre, thi det vilde være at give en Undtagelseslovgivning for Assuranceselskaber. Selv om en Genstand er assureret, lides Tabet jo dog, det lides kun ikke af Ejeren, men af Assuranceselskabet. Og hvis man overhovedet skal have en Erstatningspligt, maa det være overfor den, der reelt lider Tabet, altsaa enten overfor Ejeren eller overfor Assuranceselskabet. Men noget helt andet er, at Staten kan anlægge det samme humane Grundsyn, som den er tilbøjelig til, og som den meget ofte har lagt for Dagen: Dette vil fremdeles kunne lægges for Dagen i saadanne Tilfælde som før omtalt, naar der gaar Ild i en Plantage, og vedkommende selv ikke skønnes at kunne bære Tabet.

Mortensen: Det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) vilde gøre gældende, at der hyppigt indtraadte Brande i Nærheden af en Jernbane, og mente, at naar jeg havde paastaet, at de ikke

skyldtes Gnister fra Lokomotivet, naar de paabudte Sikkerhedsforanstaltninger iagttoges, saa maatte det tyde paa, at disse Sikkerhedsforanstaltninger ikke blev iagttaget. Det er dog lidt for let at slutte paa den Maade. Man maa vistnok snarere sige, at naar der saa hyppigt indtræder Ildebrande, er det, fordi en eller anden ligger og ryger en Pibe og kaster en Tændstik fra sig, som ikke er udbrændt. En saadan kan nemlig meget lettere tænde end Gnister fra et Lokomotiv, og hvis det ærede Medlem vil tage Hyppigheden af de Tilfældes Forekomst i Betragtning, vilde vi sikkert let kunne blive enige om, at der kun er minimal Fare ved Lokomotivgnister.

Westergaard: Til det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) skal jeg kun sige, at det, at der muligvis kan opstaa Ildebrande paa den Maade, at en Mand ligger og ryger en Pibe og stryger en Tændstik af og kaster den bort, inden den er udbrændt, skal det være langt fra mig at benægte, men jeg kan i alt Fald ikke nævne noget Eksempel i Øjeblikket, paa at det er sket. Derimod er vi ofte Vidne til, at Gnister fra et Lokomotiv foraa sager en Ildebrand; det er ikke noget nyt.

Jeg har ikke villet komme nærmere ind paa at udvikle det, som den højtærede Minister talte om, at man kunde stille dem, som havde forsikret, paa anden Maade end dem, som ikke havde forsikret. Men i og for sig kunde der vel være noget rimeligt deri, og i alt Fald takker jeg den højtærede Minister for de humane Udtalelser, han fremsatte. Der laa deri nogle skjulte Løfter, og det kan selvfølgelig kun glæde mig og for saa vidt ogsaa berolige mig. Jeg vilde i alt Fald meget nødig, at dette Lovforslag i nogen Maade skulde komme til at skade os i vor Virksomhed derovre ved Plantningerne paa den jydsk Hede.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 75 Stemmer.

Første Viceformand (Stæuming): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Der ikke mere paa Dagsordenen.

Folketingets næste Møde holdes i Morgen, Tirsdag den 5. April, Kl. 9 Formiddag med følgende Dagsorden: